

РЕШЕНИЕ

№ 695

гр. София, 19.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-12, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Пламен Колев

при участието на секретаря Галина Ил. Стоянова
като разглежда докладваното от Пламен Колев Търговско дело №
20241100901924 по описа за 2024 година

Предявени са обективно кумулативно съединени установителни искове с правно основание чл. 422 от ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД вр. чл.149, ал.1, т.3 от ЗЕ и чл. 86 от ЗЗД.

Ищецът „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, твърди, че вземанията му произтичат от Договор № 3000000564 за продажба на топлинна енергия, сключен с ответника УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, ЕИК 831605795, за топлоснабден имот – болнична аптека, находяща се в гр. София, общ. Триадица, ул. „Св. Георги Софийски“ № 1, с аб. 2101/инсталация 4000155038. За процесния период са били в сила Общи условия за продажба на топлинна енергия за стопански нужди от „Топлофикация София“ ЕАД на потребители в гр. София, одобрени с Решение № ОУ-043/12.07.2002 г. на ДКЕВР, Решение № ОУ-013/06.03.2006 г. на ДКЕВР, както и ОУ одобрени с Решение № ОУ-033/08.10.2007 г. на ДКЕВР, в сила от датата на решенията. В глава IV от ОУ – „Заплащане на ТЕ“, чл. 40, ал. 1 е уговорено, че купувачите на ТЕ са длъжни да заплащат месечните дължими суми за ТЕ в срок до 20 число на месеца, следващ месеца на доставката след получаване на издадената от продавача данъчна фактура. Ищецът твърди, че с изтичането на последния ден от този срок, ответникът е изпадал в забава за сумите по фактурите. В чл. 40, ал. 2 от ОУ е била предвидена възможност купувачът на топлинна енергия

да подаде възражение относно стойността на начислената топлинна енергия, което не е било направено.

Сочи, че е изпратил писмо покана, с което длъжникът е бил поканен да заплати доброволно дължимата сума, но плащане не е извършено.

Поддържа, че се снабдил със заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК от 14.05.2024 г. по образуваното ч.гр.д. № 16768/2024 г. по описа на СРС, въз основа на заявление по чл. 410 ГПК, издадена срещу ответника в настоящото производство, за следните суми: 29 713,38 лв. – главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия за периода м. 08.2020 г. до м. 06.2022 г., както и сума отразена в изравнителна сметка № 1014239335/31.07.2021 г. за периода м. 08.2020 г. до 07.2021 г. и № 1021721257/31.07.2022 г. за периода м. 08.2021 г. до м. 06.2022 г. и 7346,70 лв. законна лихва за забава от 31.07.2021 г. до 11.03.2024 г., както и държавна такса в размер на 741,20 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лв.

С Разпореждания по ч.гр.д. № 16768/2024 г. по описа на СРС във връзка с постъпило възражение от длъжника в срока по чл. 414 ГПК е указана възможността на заявителя да предяви установителен иск за вземането си.

Ищецът моли да бъде постановено решение, с което да се признае за установено, че ответникът му дължи сумата от 37 060,08 лв., от които 29 713,38 лв. – главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия за периода м. 08.2020 г. до м. 06.2022 г., както и сума отразена в изравнителна сметка № 1014239335/31.07.2021 г. за периода м. 08.2020 г. до 07.2021 г. и № 1021721257/31.07.2022 г. за периода м. 08.2021 г. до м. 06.2022 г. и 7346,70 лв. законна лихва за забава от 31.07.2021 г. до 11.03.2024 г., ведно със законната лихва от 21.03.2024 г. до окончателното плащане на заявлението. Претендира разноски.

Ответникът „УМБАЛ „Александровска“ ЕАД в законоустановения срок по чл. 367 от ГПК е депозирал писмен отговор на исковата молба. Оспорва предявения иск като неоснователен.

Твърди, че дължимите суми за потребена топлинна енергия за процесния период са начислени неправилно и в нарушение на действащото законодателство. Доставеното количество топлинна енергия в сградата било извършено неточно и не кореспондираше с реалната консумация.

Ответникът прави възражение за погасяване по давност на вземанията преди 21.03.2021 г.

Оспорва като неоснователна претенцията на ищеца за заплащане на законна лихва върху претендираната сума от 37 060,80 лв., която включва както главница в размер на 29 713,38 лв., така и лихва в размер на 7346,70 лв. до окончателното изплащане на задължението. Претендира разноски.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С определение № 35406/03.09.2024 г., постановено по гр. д. № 20241110143690 г. по описа на СРС, 166 състав, на основание чл. 118, ал. 2 от ГПК вр. чл. 104, т. 4 от ГПК, производството е прекратено и изпратено по подсъдност на надлежния съд – Софийски градски съд. Разглеждането на делото е продължило под номер 1924/2024 г. по описа на СГС, VI-12.

Видно от намиращите се по заповедното дело документи, въз основа на заявление от 21.03.2024 г. е била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК от 14.05.2024 г. по образуваното ч.гр.д. № 16768/2024 г. по описа на СРС, издадена на ищеца срещу ответника в настоящото производство, за следните суми: 29 713,38 лв. – главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия за периода м. 08.2020 г. до м. 06.2022 г., както и сума отразена в изравнителна сметка № 1014239335/31.07.2021 г. за периода м. 08.2020 г. до 07.2021 г. и № 1021721257/31.07.2022 г. за периода м. 08.2021 г. до м. 06.2022 г. и 7346,70 лв. законна лихва за забава от 31.07.2021 г. до 11.03.2024 г., както и държавна такса в размер на 741,20 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лв.

Заповедта е била връчена на 13.06.2024 г., като на 27.06.2024 г. е било подадено възражение от длъжника.

С разпореждане от 05.07.2024 г., връчено на заявителя на 09.07.2024 г., е била указана необходимостта от предявяване на установителен иск за вземането, предмет на заповедното производство.

Исковата молба по чл.422 от ГПК е депозирана на 23.07.04.2024 г., като на която дата са представени доказателства за това пред заповедния съд.

Съгласно представения по делото Договор № 3000000564 от 01.06.2020 г. ищецът се е задължил да доставя топлинна енергия за стопански нужди с топлоносител гореща вода за топлоснабдяване на имот – болнична аптека, находяща се в гр. София, общ. Триадница, ул. „Св. Георги Софийски“ № 1, с аб. 2101/инсталация 4000155038, при депозирани общи условия(ОУ).

По делото е изслушано заключение на СТЕ, което съдът кредитира като обосновано, установило, че топлинната енергия(ТЕ) за обекта се отчита от топломер с № 4021542. Multical 66С, заменен с № 4481876. ВЛ е констатирало извършени метрологични проверки на уредите, както следва: на 11.09.2018г. - проверка, извършена от лицензирана лаборатория „АС БОЯНА“ АД със заключение, че е годен и съответства на одобрения тип и на 08.03.2021г. - проверка, извършена от лицензирана лаборатория „АРТТЕСТ-Б“ ЕООД със заключение, че е годен и съответства на одобрения тип. Предвид това, че абонатът е потребител на ТЕ за стопански (небитови) нужди, подадената и използвана ТЕ се отчита като цяло по топломера в АС на аб. № 2101. Т.е. дължимите суми са остойностената ТЕ, отчитана ежесмесчно по топломера в АС съгласно договор № 3000000564/06.2020г. между ТФ София ЕАД и УМБАЛ „Александровска“ ЕАД за продажба на ТЕ за стопански нужди. За какво е използвана ТЕ след АС в обекта на ответника не е предмет на обсъждане. Когато енергия се използва от ответника за стопански нужди, отчитанията на консумираната ТЕ не се извършват от ФДР, а се отчитат визуално от Продавача по топломера в АС на ответника. Сумите, като стойност на потребената ТЕ се фактурират от ТФ „София“ ЕАД и се подават на ответника за изплащане на равни месечни вноски. Изравняване се прави за да се покаже реално ползваната ТЕ, тъй при неосигурен достъп за отчитане на ТЕ се записват стойностите на база същите месеци от няколко години назад. При първото следващо реално отчитане на ТЕ се прави изравняване на енергиите. Отчетените данни от топломера се намаляват със сумата от ТЕ за тези месеци, в които не е осигурен достъп.

Във връзка с така установения механизъм ВЛ е констатирало, че при съпоставка на отчетите, изравнителните смети за отчитане на реално потребената ТЕ(поради неосигурен достъп за м.08, 09, 10.2021 г.) и месечните фактури, количеството разпределена ТЕ в квтч., отразени в справката на ТР „Земляне“, съвпадат с тези от фактурите.

Видно от заключението за сезон 08.2020-04.2021 г. сумите за ТЕ са начислявани и изчислявани в съответствие с нормативната уредба; за периода 05.2021-04.2022 г. сумите за ТЕ са начислявани и изчислявани в съответствие с нормативната уредба; 05/06.2022г. сумите са за ТЕ са начислявани в съответствие с нормативната уредба, като общия размер на доставеното количество е 40 018,71 лв.

Относно извършеното плащане от ответника по делото е изслушано заключение на ССЕ. Експерта е установил, че общият размер на закритите начислени вземания при „Топлофикация София“ ЕАД от УМБАЛ „Александровска“ ЕАД с получени плащания във връзка с издадените данъчни фактури за аб. 2101/инсталация 4000155038 за периода м.08.2020 г. до м.06.2022 г. както и изравнителна сметка №1014239335 от 31.07.2021 г. за периода м.08.2020г до м.07.2021г и №1021721257 от 31.07.2022 г. за периода м.08.2021 г до м.06.2022 г възлиза на 16 009.20 лв, а неплатения остатък е 29 713,38лв.

От извършеният анализ на предоставените от УМБАЛ „Александровска“ извлечения за процесния период на начислените задължения към доставчика „Топлофикация София“ ЕАД и отразените погасявания на задълженията с направени плащания, ВЛ е констатирало разлика, като при УМБАЛ „Александровска“ за процесния период сумата по задължението към „Топлофикация София“ ЕАД е 28 650.73 лв., т.е. с 1 062.65 лв. по-малко. При анализа ВЛ е установило, че разликата е от неначислени лихви за забава на УМБАЛ „Александровска“ за предходен на процесния период, като с извършените плащания при „Топлофикация София“ ЕАД са закривани първо начислени лихви за забава и след това главници спазвайки поредността на падежа за плащане на осчетоводеното вземане.

При така установената фактическа обстановка съдът намери от правна страна следното:

По делото е установеното спазване на сроковете за подаване на възражение срещу заповедта за изпълнение(чл.414, ал.2 от ГПК) и за предявяване на исковете(чл.415, ал.4 ГПК), поради което и те се явяват допустими.

При липсата на спор относно наличие на сключен между страните договор по чл.149, ал.1, т.3 от ЗЕ за продажбата на топлинна енергия между

топлопреносно предприятие и потребителя, в тежест на ищеца-продавач е да установи количеството от доставена стока и нейната цена, а в тежест на ответника да докаже извършеното плащане.

Възраженията на ответника се свеждат до неправилно изчисляване на исковите суми в нарушение на действащото законодателство, тъй като доставеното количество топлинна енергия в процесната сграда е извършено неточно и не отговаря на реалната консумация.

Във връзка с установяване на количеството топлинна енергия ВЛ изготвило СТЕ е констатирало, че отчитането е било осъществено с технически изправни, преминали метрологичен контрол средства за търговско измерване - топломер с № 4021542, Multical 66С, заменен с № 4481876. Това мотивира съда да приеме, че измереното посредством уредите количество топлинна енергия отговаря на реално доставеното, кореспондиращо с констатациите на ВЛ, че за процесния период „Топлофикация София“ ЕАД е спазвала изискванията на Наредба 16-334 за топлоснабдяване, която определя реда и техническите условия за топлоснабдяване на ТЕ.

Тъй като за периода м.08, 09, 10.2021 г. е не е бил осигурен достъп, явяващо се неуказано съдействие дължимо на осн. чл.12, ал.1 от ОУ, ищецът е начислил прогнозни количества на база предходни отчети. След това обаче е направено изравняване, като са взети предвид служебно начислените обеми, поради което и отчетената стойност, съответно цената в размер на 40 081,71 лв. е тази на реално доставената стока, видно от заключението на СТЕ.

Налице е разлика между СТЕ, дала заключение за реално потребената за периода енергия и нейната цена(40 081,71 лв.) и ССЕ, направила изчисление въз основа на фактурите издадени от ищеца – 45 722,58 лв.

Съдът кредитира заключението на СТЕ, тъй като експерта е работил върху реалните отчетени доставки и наличните изравнявания.

ССЕ следва да се кредитира в частта относно установеното плащане в размер на 16 009.20 лв. Следователно остатъкът е 24 072,51 лв., до който размер искът се явява основателен.

Експертът е установил, че ответникът води плащане в размер на 1 062.65 лв. като отнесено към процесния период, а при „Топлофикация София“ ЕАД като закриване на начислени лихви за забава за предходен период.

Съдът намира, че доколкото съгласно в чл.42, ал.2 от ОУ страните са постигнали съгласие, че когато купувачът има две и по-вече дължими суми, включително съдебни и присъдени вземания, при заплащане се погасява най-старото задължение, то отнасянето на сумата 1 062.65 лв. за погасяване на по-старото задължение съответства на договореното и следователно вземането е в размер на 24 072,51 лв.

Ответникът е направил възражение за погасителна давност.

Вземанията са за периода м. 08.2020 г. до м. 06.2022 г.

Вземането е с периодичен характер, съгласно критериите дадени в ТР № 3 от 18.05.2012 г. по тълк. д. № 3/2011 г., ОСГТК на ВКС, като давността е 3 г. (чл.111, б.„в“ от ЗЗД).

Исковата молба се счита депозирана на 21.03.2024 г.(датата на образуване на заповедното дело - чл.422, ал.1 от ТЗ). Следователно вземанията с падеж преди 21.03.2021 г. са погасени по давност.

Падежът на задължението е 20 число на месеца, следващ месеца на доставката, след получаване на фактура(чл.40, ал.1 от ОУ).

Съгласно заключението на ССЕ незаплатените вземане са за периода м.06.2021 г. до 30.06.2022 г., поради което липсва вземане, което да е погасено по давност.

При договорения падеж по чл.40, ал.1 от ОУ и при липса на плащане при неговото настъпване е налице забава върху всяко от месечните задължения, които за периода 31.07.2021 г. до 11.03.2024 г.(претендиран от ищеца) е в размер на 5 877,36 лв.(пропорционално на установеното от ВЛ за пълния размер на вземането).

В тежест на ответника следва да се възложат направените от ищеца разноси, както следва: 741,20 лв. - ДТ; 200 лв. ЮК възнаграждение в исковото производство; 2 000 лв. за експертизи; 741,20 лв. ДТ в заповедното производство и 50 лв. ЮК възнаграждение в заповедното производство или общо 3 732,40 лв., като пропорционално на уважената част сумата е 2985,92 лв.

Воден от гореизложеното съдът

РЕШИ.

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО на осн. чл.422 от ГПК, че УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, ЕИК 831605795, гр.София, общ.“Триадица“, ул. „Св.Георги Софийски“№1 дължи на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, гр. София, ул. „Ястребец“№23 Б следните суми по Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК от 14.05.2024 г. по ч.гр.д. № 16768/2024 г. по описа на СРС по Договор № 3000000564 за продажба на топлинна енергия за топлоснабден имот – болнична аптека, находяща се в гр. София, общ. Триадица, ул. „Св. Георги Софийски“ № 1, с аб. 2101/инсталация 4000155038:

24 072,51 лв. – главница за цена на доставена топлинна енергия за периода м. 08.2020 г. до м. 06.2022 г., ведно със законна лихва от 21.03.2024 г. до изплащане на сумата, като ОТХВЪРЛЯ иска за сумата над уважения размер до 29 713,38 лв. както и

5 877,36 лв. – лихва за забава за периода 31.07.2021 г. до 11.03.2024 г., като отхвърля иска над уважения размер до 7 346,70 лв.

Осъжда УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, ЕИК 831605795, гр.София, общ.“Триадица“, ул. „Св.Георги Софийски“№1 да заплати на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, гр. София, ул. „Ястребец“№23 Б сумата **2 985,92 лв.** разноси на осн. чл.78, ал.1 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред САС в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски градски съд: _____